

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/292/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415204694
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1415204694.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti Y.: Y., nar. XX.XX.XXXX, Y., nar. XX.XX.XXXX a U., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, deti rodičov matka : K.. U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., W. 6, otec : H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. 6, F., t.č. bytom L. 4, F., zastúpený advokátkou JUDr. Janou Hreňovou, so sídlom Krížna 14, Bratislava, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava IV, Hanulova 9/A, Bratislava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/80/2015 - 427, zo dňa 21.02.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie zveril maloleté deti Y.: Y., nar. XX.X.XXXX, Y., nar. XX.XX.XXXX a U., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matke s právom zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok určeným obom rodičom. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého Y. Y., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške XXX eur mesačne, na výživu maloletej Y. Y., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške XXX eur mesačne a na výživu maloletého U. Y., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške XXX eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť k rukám matky maloletých detí, vždy do 15-teho dňa v mesiaci od 01.09.2017. Zročné výživné za obdobie od 01.09.2017 do 28.02.2018 na maloletého Y. vo výške XXXX eur, na maloletú Y. vo výške XXXX eur a na maloletého U. vo výške XXX eur je otec povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky maloletých detí. Súd prvej inštancie uložil rodičom maloletých detí, ako aj maloletým deťom, povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu vo Výskumnom ústave detskej psychológie a patopsychológie, v Bratislave na Z. XX, v trvaní 12 mesiacov v rozsahu aspoň 40 hodín, od právoplatnosti tohto výroku. Vo zvyšku súd návrh matky zamietol, návrh otca zamietol a svojim rozhodnutím zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/230/2017-123, zo dňa 25.10.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/566/2017-220, zo dňa 15.12.2017. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 36 ods. 1, § 37 ods. 2, 7, 8, § 62 ods. 1, 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že rodičia sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti a na Okresnom súde Bratislava IV prebieha pod sp. zn. 13P/327/2014 konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, ktoré doposiaľ nie je právoplatné. Od ukončenia spolužitia otec realizoval styk s deťmi s tým, že deti boli u otca aj dlhšie obdobie, cez víkendy a prázdniny

boli v telefonickom kontakte, naposledy sa otec s deťmi riadne stretol v júni 2016, v tomto období začalo prebiehať znalecké dokazovanie, nariadené v rozvodom konaní, v rámci ktorého bola matka predvedená políciou k znalcovi - psychiatrovi na vyšetrenie a prebiehajúce znalecké dokazovanie malo za následok, že deti mu prestali dvíhať aj telefóny a začali odmietajú stretávať sa s ním. V znaleckom posudku sa konštatovalo, že matka systematicky a egocentricky manipuluje s deťmi za účelom oslabenia emocionálnej väzby detí k otcovi, až k ich izolácii od otca, pričom nie je vylúčené, že deti sú manipulované nielen matkou, ale aj jej príbuznými, najmä jej matkou. Za uvedenej situácie potom nebolo možné o zverení detí na čas do rozvodu rozhodnúť inak, ako zveriť ich do osobnej starostlivosti matke, nebolo by v záujme maloletých detí vystaviť ich takej psychickej záťaži, akou by bolo autoritatívne rozhodnutie súdu o inej forme výkonu osobnej starostlivosti rodičov. Súd prvej inštancie mal za to, že je potrebné stabilizovať rodinné prostredie tak, aby sa maloleté deti opäť začali riadne stretávať s otcom, a z tohto dôvodu považoval súd prvej inštancie za nevyhnutne potrebné, aby bolo nariadené výchovné opatrenie, jednak rodičom, ako aj maloletým deťom za účelom nápravy narušených vzťahov v rodine. Príčinám matky sa situácia dostala až tak ďaleko, že deti aktuálne otca odmietajú, neprebíha riadne stretávanie sa s ním. Matka žiadnym spôsobom ani neprejavila snahu na nápravu takto narušeného rodinného prostredia, naopak svojimi procesnými návrhmi, sťažnosťami, nespoluprácou s kolíznym opatrovníkom a súdnymi znalcami spôsobila, že konanie už prebieha viac ako dva roky a situácia v rodine sa iba zhoršuje. Za týchto skutočností sa javí nariadené výchovné opatrenie ako jediný možný spôsob nápravy výrazne narušených vzťahov v rodine, pričom matka si musí uvedomiť, že svojim konaním a nezdravým vplyvom na deti, neháji záujmy detí, ale práve naopak deťom škodí a ubližuje tým, že nemajú pravidelný a rovnocenný kontakt s druhým rodičom. Starostlivosť o maloleté deti vo všeobecnosti znamená, že rodič, ktorý má deti v osobnej starostlivosti má dbať nielen na výkon starostlivosti zúžený na poskytovanie ubytovania, stravy, prípravy na vyučovanie, prípadne participáciu na záujmových krúžkoch, ale ide aj o ich citový a osobnostný vývoj nasmerovaný k rešpektovaniu hodnôt nevyhnutných pre ďalší život. Takouto hodnotou je aj vzťah detí k svojim rodičom, ktorý nemôže byť negatívne ovplyvňovaný. Pokiaľ ide o výživné, súd prvej inštancie ho určil podľa možností, schopností, majetkových pomerov rodičov a odôvodnených potrieb maloletých detí, pričom súd prvej inštancie mal preukázané, že zo svojho príjmu môže otec platiť výživné v súdom určenej výške. Návrhu matky na určenie výživného pre deti vo výške XXXX eur súd prvej inštancie nevyhovel, pretože výživné je neúmerne a vysoké v porovnaní s príjmami rodičov, ako aj výdavkami detí, ktoré matka v pôvodnom návrhu vyčíslila vo výške XXXX eur mesačne. Súd prvej inštancie vyhodnotil aj primeranosť a neprimeranosť vyčíslených nákladov matkou. Súd prvej inštancie vychádzal z príjmu otca v roku 2015 - XXXX eur, v roku 2016 - XXXX eur a v roku 2017 - január -august XXXX eur mesačne netto. Príjem matky zistil súd prvej inštancie za obdobie od 09.02.2015 do 04.04.2015 vo výške XXX eur mesačne brutto, potom bola matka nezamestnaná, od 13.07.2015 sa zamestnala, od augusta do decembra 2015 mala príjem XXX eur netto, v roku 2016 mala príjem XXX eur netto a v roku 2017 za január - september dosiahla príjem XXX eur netto. Súd prvej inštancie vypočítal aj zročné výživné a určil podmienky jeho splatnosti. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec maloletých detí, odvolanie podal čo do výroku o zverení maloletých detí, v časti výživného a zročného výživného a v časti, v ktorej súd prvej inštancie jeho návrh zamietol. Poukázal na základné právo podľa článku 46 ods. Ústavy SR, ako aj právo podľa článku 6 Dohovoru, ktoré v sebe zahŕňajú práva na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania a jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Mal za to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedostatočne a len formálne vysporiadal so zisteným skutkovým stavom, čím došlo k porušeniu práva otca na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Týmto postupom súd prvej inštancie odňal otcovi možnosť konať pred súdom, pretože nedostal odpovede na všetky ním prednesené relevantné argumenty. Odôvodnenie považuje za zmätočné, nedostatočné, nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie sa žiadnym procesným rozhodnutím nevysporiadal s viacerými protichodnými a rôznymi návrhmi vo vzťahu k predmetu konania, ktoré odzneli a nebolo zrejmé, o ktorom návrhu matky koná. Predmet konania nebol ustálený. Návrhom žiadala matka určenie výživného na maloleté deti, v priebehu konania ho opakovane menila. Aj keď matka žiadala len úpravu výživného, on má za to, že je nevyhnutné upraviť práva a povinnosti k maloletým deťom komplexne a to vrátane rozhodnutia o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti, čo matka v konaní namietala. Nesúhlasil so zverením detí do osobnej starostlivosti, toto nepovažoval za situáciu, v ktorej sa nachádzajú, za súladné s najlepším záujmom maloletých detí. V

čase začatia konania sa s deťmi stretával, vzťah mal s nimi dobrý, svoje deti nikdy neopustil, iba z donútenia sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti, kde všetci žili a v decembri 2014 rozišiel sa iba so svojou manželkou a nie s deťmi. Vždy mal záujem o to, aby sa s deťmi stretával a aby im bol dobrým otcom, poukázal na závery znaleckého posudku PhDr. Mgr. X. S., na ktoré súd neprihliadol. Poukázal na manipuláciu zo strany matky, ktorá spôsobila uvedenú situáciu. Ide mu o to, aby mohol pokojne, bez negatívnych vplyvov tráviť so svojimi deťmi čas, a mohol sa im venovať, preto je rozhodnutie súdu v tomto kontexte nepochopiteľné. U neho ostáva najpodstatnejšia otázka, aké má toto konanie matky dopad na maloleté deti, ich zdravý vývoj, výchovu a celkový vývoj. Súd prvej inštancie neupravil ani styk s deťmi, nechal v platnosti neodkladné opatrenie, ktoré dočasne styk otca s deťmi rieši, vzhľadom na takýto postup súdu, ktorý je na jednej strane pochopiteľný, avšak na druhej strane nevidí reálnu a zákonnú cestu na to, aby sa matka podrobila výchovnému opatreniu a rešpektovala neodkladné opatrenie, ktoré upravuje styk maloletých detí a otca. Poukázal na nesúčinnosť matky v konaní o rozvod. Matka poukazuje, že by mal súd prihliadať na záujem detí, ich názor a slobodnú vôľu, ale na druhej strane reálne nedovolí, aby sa vyjadrili deti inak, ako v jej prítomnosti, resp. v prítomnosti starých rodičov pred treťou osobou, aby sa reálne mohlo zistiť, či to, čo je prezentované zo strany detí, je ich skutočný názor. Matka deklaruje psychosomatické problémy, bolesti brucha, strach z otca maloletých detí, ktoré však následne nerieši a dáva ich za vinu strachu z neho, pričom on nemá reálnu možnosť na deti vplývať, akýmkoľvek spôsobom ich ovplyvňovať, ich vývin, alebo správanie sa, aj napriek tomu, že ošetrojúca lekárka maloletých detí odporučila odborné psychologické vyšetrenie, nie je zrejmé, či toto bolo a je reálne vykonané. Má záujem na tom, aby mohol v plnom rozsahu participovať na výchove detí. Nesúhlasil ani s výškou stanoveného výživného, pričom je potrebné vychádzať z odôvodnených nárokov maloletých detí a až následne riešiť, či zistené oprávnené výdavky na maloleté deti, zodpovedajú životnej úrovni povinného rodiča. Matkou udávané náklady na bývanie nie sú korektne uvádzané, pretože až do 08/2017 hradil náklady na bývanie on. Poukázal na svoje výdavky a to výživné vo výške XXXX eur mesačne, XXX eur mesačne výživné na manželku, XXX eur polovica splátky hypotekárneho úveru na byt, v ktorom býva matka s deťmi, XXX eur nájomné, v ktorom býva on, čo je celkovo XXXX eur mesačne. On dosahuje bez bonusov a odmien príjem XXXX eur, takže je zrejmé, že z uvedenej sumy nemôže takéto výživné platiť. Matka nikdy nezdokladovala reálne a odôvodnené potreby maloletých detí, čiže nie je zrejmé, na základe čoho ustálil súd výšku vyživovacej povinnosti. Nie je správne určený ani začiatok vyživovacej povinnosti od 01.09.2017 od ktorého sa odvíja aj výška zročného výživného, pretože je zrejmé, že aj po 01.09.2017 uhrádzal náklady na bývanie, výživné na manželku, až od decembra 2017 prestal uhrádzať všetky náklady spojené s bývaním maloletých detí. Žiadal zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že maloleté deti budú zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, s vymedzením starostlivosti u otca a u matky, miestom odovzdania a prevzatia detí bude bydlisko matky, v prípade odovzdania detí otcovi, bydlisko otca, v prípade odovzdania detí matke, výživné sa počas striedavej osobnej starostlivosti neurčí.

4. Okresný prokurátor k odvolaniu otca uviedol, že za situácie, keď sa otec s deťmi riadne nestretol viac ako jeden a pol roka, deti otca odmietajú, nebolo možné rozhodnúť inak, ako zveriť ich matke, pričom súd prvej inštancie správne nariadil výchovné opatrenie za účelom úpravy narušených vzťahov medzi maloletými deťmi a otcom. Pokiaľ ide o určenie výživného, je primerané vzhľadom na odôvodnené potreby maloletých detí, ktoré majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výška výživného zodpovedá schopnostiam otca. Súd prvej inštancie správne ustálil aj začiatok plynutia vyživovacej povinnosti od 01.09.2017, nakoľko otec si riadne plnil do augusta 2017 vyživovaciu povinnosť voči deťom, avšak od septembra 2017 svoje rozhodnutie zmenil a na výživu prispieval vo výške XXX eur na jedno dieťa, resp. vo výške XXX eur mesačne na všetky maloleté deti a preto mu za toto obdobie vznikol na výživnom dlh. Navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako správny.

5. Matka navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako správny. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil danú situáciu, deti po dobu minimálne 24 mesiacov odmietajú akýkoľvek styk a kontakt s otcom, vrátane telefonického. Sám otec uviedol, že nepozná mená triednych učiteľov, nechodí na rodičovské združenia, nebol nikdy na tréningoch, turnajoch, či iných podujatiach, ktoré uskutočňujú futbalové kluby, Y. je hráčom futbalového klubu L. už 5 rokov, predtým hral za V.. Otec nemá skutočný záujem o svoje tri maloleté deti, ten len predstiera za účelom oklamať súd, aby nariadil striedavú osobnú starostlivosť, pričom sa zbaví výživného na deti. Deti si pamätajú týranie a bitky zo strany otca a citlivo vnímajú skutočnosť, že otec o ne nejaví záujem. Pri stretnutí s otcom sú vystavené stresu a musia čeliť otcovým slovným útokom voči ich matke, ktorú označuje ako „falošná zmija“. Deti sú vo veku, kedy sú schopné vyjadriť samostatne svoj názor, čo aj využívajú a predkladajú súdu svoju vôľu žiť len s ňou.

Správne určil súd prvej inštancie aj výšku vyživovacej povinnosti, navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako správny.

6. Vo vyjadrení k vyjadreniu matky, otec zotrval na svojich prednesoch, trval na svojom odvolaní a tomuto žiadal vyhovieť.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP) v napadnutej časti, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1, § 378 ods. 1, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolaniu otca nie je možné vyhovieť.

8. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vyvodil z neho správny právny záver a svoje rozhodnutie aj riadne zdôvodnil. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

9. K námietkam otca o nedostatočne odôvodnenom rozhodnutí, odvolací súd uvádza, že podľa konštantnej súdnej judikatúry (napríklad rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IIIUS209/2004, súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky, resp. námietky nastolené účastníkmi konania, ale len na ti, ktoré majú pre vec podstatný význam. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na relevantných skutočnostiach a nepovažoval za potrebné vyjadrovať sa ku všetkým početným, ale aj vo vzťahu k predmetnému rozhodnutiu nepodstatným pripomienkam, námietkam a tvrdeniam vznášanim v priebehu konania jeho účastníkmi.

10. Pre súd prvej inštancie bolo rozhodujúce rozhodnúť o zverení maloletých detí a výške vyživovacej povinnosti. Súd prvej inštancie správne rozhodol a maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, keď za danej situácie možno súhlasiť s jeho závermi, že by nebolo v záujme detí vytrhávať ich z tohto prostredia a autoritatívne rozhodnúť o ich zverení, či už otcovi, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Pre zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti je potrebné splniť isté zákonom predpísané podmienky, ktoré súd prvej inštancie nezistil. Zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti v súčasnej dobe nie je v ich záujme, a neboli by takto lepšie zaistené potreby detí, vzhľadom na nepriateľskú komunikáciu rodičov, ako aj skutočnosť, že deti otca odmietajú. Súd prvej inštancie správne nariadil výchovné opatrenie na zlepšenie tejto komunikácie medzi rodičmi, ako aj medzi otcom a deťmi, ktorému sú rodičia povinní sa podrobiť. Odvolací súd konštatuje, že už aj keď uvedená situácia vznikla, z akéhokoľvek dôvodu, je potrebné mať na zreteli v prvom rade záujem maloletých detí, ktoré potrebujú kludné a pokojné prostredie na svoj ďalší vývin. Správne rozhodol súd prvej inštancie aj o výške vyživovacej povinnosti, pričom správne určil aj jej začiatok, odvolací súd dáva do pozornosti otcovi, že podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine sa výživné priznáva odo dňa začatia súdneho konania, ktorú skutočnosť súd prvej inštancie správne vyhodnotil a správne určil aj začiatok plnenia vyživovacej povinnosti. Súd prvej inštancie správne vychádzal z možností, schopností povinného rodiča, zárobku matky, ako aj odôvodnených potrieb maloletých detí. V konaní starostlivosti o maloleté deti nie je potrebné preukazovať bločky, či každý jeden náklad na maloleté dieťa, treba vychádzať so všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb a primeranosti ich obvyklej spotreby pre deti v určitom veku, ako aj opakujúce sa mimoriadne výdaje s dieťaťom súvisiace, ktoré sú pre neho špecifické. Uvedenými skutočnosťami sa spravoval aj súd prvej inštancie. V danom prípade treba poukázať aj na osobnú starostlivosť matky o maloleté deti, čo sa tiež chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín prihlada sa, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihladať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu, ide o tri maloleté deti, ktoré majú svoje potreby, či už kryté finančným plnením, alebo osobnou starostlivosťou. Súd prvej inštancie vyhodnotil odôvodnené a neodôvodnené potreby maloletých detí a primerane tomu určil aj výživné. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, to znamená, že rodič je povinný korigovať svoje potreby tak, aby mohol zabezpečiť svojmu dieťaťu, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť, výživné v čo najväčšom rozsahu. Pokiaľ sa týka pomerov otca, súd prvej inštancie vychádzal z predpokladu, že ide o muža v produktívnom veku, s vysokoškolským vzdelaním, otec v konaní nepreukázal žiadne rozhodujúce

okolnosti, ktoré by mu bránili dosahovať taký príjem, aby bol spôsobilý riadne zabezpečiť všetky potreby maloletých detí.

11. K námietkam otca o tom, že súd prvej inštancie neupravil styk otca s deťmi, odvolací súd poukazuje na nariadené výchovné opatrenie, keď je potrebné v prvom rade sanovať vzťahy v rodine pomocou odborného poradenstva.

12. Odvolací súd apeluje na obidvoch rodičov, aby urobili všetko pre posilnenie svojich rodičovských kompetencií, dodržiavali pokyny psychológov pracujúcich s maloletými deťmi a odporúčenia zúčastnených subjektov, pretože ak nezmenia svoje výchovné postupy a prístup k maloletým deťom, nebude existovať také súdne rozhodnutie, ktoré deťom zabezpečí pocit bezpečia a dôvery vo vlastných rodičov a bude schopné ich vrátiť do prežívania šťastného detstva, bez strachu, obáv, bez ďalších psychologických vyšetrení a výsluchov. Iba rodičia majú priamy vplyv na maloleté deti a sú priamo a bez akýchkoľvek pochybností zodpovední za ich psychický a fyzický vývoj, a tejto svojej zodpovednosti sa nemôžu zbaviť, a nemôžu ju ani prenášať na súdy a ich rozhodnutia, alebo iné štátne orgány. Rodičia sú povinní v záujme maloletých detí dospieť ku korektnej komunikácii, prijať zodpovednosť a o starostlivosti o maloleté deti sa dohodnúť. Iba dohoda rodičov môže zmierniť negatívny dopad na prežívanie maloletých detí spôsobený rozchodom rodičov, pretrvávajúcim rodičovským konfliktom a súdnymi konaniami.

13. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP v napadnutej časti, pretože je správne.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).